

คำทอองขานนาค (แบบอุกาสะ)

๑. คำวันทาสี่มา และคำวันทาพระประธาน

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,
มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง,
สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ.

(นิ่งคุกเข่า ประนมมือ กล่าวว่)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต

(กราบ ๑ ครั้ง ประนมมือ กล่าวว่)

อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง,

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต

(กราบ ๑ ครั้ง ยืนขึ้นประนมมือ กล่าวว่)

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,

มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง,

สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ.

(นิ่งคุกเข่า ประนมมือ กราบ ๓ ครั้ง)

*** ๒. คำขอพรพรพา ***

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,
มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง,
สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ,

อุกาสะ การุญญัง กัตวา, ปัพพชัง เทละ เม ภันเต.

(นิ่งคุกเข่า ประนมมือ กล่าวว่)

อะหัง ภันเต, ปัพพชัง ยาจามิ.

ทุตติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพชัง ยาจามิ.

ตะตติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพชัง ยาจามิ.

(สัพพะทุกขะ นิสสระณะ,

นิพพานะ สัจฉิกระณัตถายะ, อิมัง กาสาวัง คะเหตวา,

ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.) กล่าว ๓ จบ

(สัพพะทุกขะ นิสสระณะ,

นิพพานะ สัจฉิกระณัตถายะ, เอตัง กาสาวัง ทัตถวา,

ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.) กล่าว ๓ จบ

๓. มูลกัมมัญฐาน

เกสา โลมา นะชา ทันตา ตะโจ (อนุโลม)

ตะโจ ทันตา นะชา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

*** ๔. คำขอสรณคมน์และศีล ***

อะหัง ภันเต, สาระณะสีลัง ยาจามิ.

ทุตติยัมปิ อะหัง ภันเต, สาระณะสีลัง ยาจามิ.

ตะตติยัมปิ อะหัง ภันเต, สาระณะสีลัง ยาจามิ.

พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการพระรัตนตรัย ให้นำกล่าวตาม

(นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ)

กล่าว ๓ จบ

พระอาจารย์กล่าวว่ “ยะมะหัง ะวาทิมัง ะเวเทหิ”

ให้นำคร่ำว่ “อามะ ภันเต”

จากนั้น พระอาจารย์ จะให้ สรณคมน์ และศีล

ให้นำกล่าวตามดังนี้

พุทัง สาระณัง คัจฉามิ, ะมมัง สาระณัง คัจฉามิ,

สังขัง สาระณัง คัจฉามิ,

ทุตติยัมปิ พุทัง สาระณัง คัจฉามิ, ทุตติยัมปิ ะมมัง สาระณัง

คัจฉามิ, ทุตติยัมปิ สังขัง สาระณัง คัจฉามิ,

ตะตติยัมปิ พุทัง สาระณัง คัจฉามิ, ตะตติยัมปิ ะมมัง สาระณัง

คัจฉามิ, ตะตติยัมปิ สังขัง สาระณัง คัจฉามิ.

พระอาจารย์กล่าวว่ “ติสระณะคะมะนัง นิญฐิตัง”

ให้นำคร่ำว่ “อามะ ภันเต”

พระอาจารย์จะกล่าวนำศีล ๑๐ ให้กล่าวตามที่ละบท

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๓. อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๔. มุสาวาทา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๕. สุรา เมระยะ มัชชะ ปะมาทัฏฐานา เวระมะณี,

สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๗. นัจจะ คีตะ วาทิตะ วิสุกะทัสสะนา เวระมะณี,

สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๘. มาลา คันธะ วิเลปะนะ ธารณะ มัณฑะนะ

วิญชะนัญฐานา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๙. อุจจาสะยะนะ มะหาสะยะนา เวระมะณี,

สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๑๐. ชาตะรุปะ ระชะตะ ปะภุคคะหะณา เวระมะณี,

สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(อิมานิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ)

กล่าว ๓ จบ แล้วกราบ ๓ ครั้ง

คำทอองชานนาค (แบบอุกาสะ)

*** ๕. คำขอนิสัย ***

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

ทุดิยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

ตะตติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

(อุปัชฌายะ เม ภันเต โหติ) กล่าว ๓ จบ

พระอุปัชฌาย์กล่าวว่า สามเณรกล่าวรับว่า

ปะฏิรูปัง สาธุ ภันเต

โอปาัยักัง สาธุ ภันเต

ปาสาทิเกนะ สัมปาเทละ สาธุ ภันเต

เมื่อกล่าวรับจบ ให้สามเณรกล่าวต่อไปว่า

(อัสซะตักเคทานิ เถโร, มัยหัง ภาโร, อะหัมปิ เถรสสะ ภาโร)

กล่าว ๓ จบ แล้วกราบ ๓ ครั้ง

๖. คำบอกปริชาาร

พระอุปัชฌาย์กล่าวว่า สามเณรกล่าวรับว่า

อะยันเต ปัตโต อามะ ภันเต

อะยัง สังฆาญิ อามะ ภันเต

อะยัง อุตตะราสังโฆ อามะ ภันเต

อะยัง อันตะระวาสะโก อามะ ภันเต

๗. คำถามอันตรายิกกรรม

พระคู้สวดถาม สามเณรตอบ

กุกุญัง นัตถิ ภันเต

คัมโต นัตถิ ภันเต

กิลลาโส นัตถิ ภันเต

โสโส นัตถิ ภันเต

อะปะมาโร นัตถิ ภันเต

มะนุสโสสิ อามะ ภันเต

ปุริโสสิ อามะ ภันเต

ภุชสิ โสสิ อามะ ภันเต

อะนะโณสิ อามะ ภันเต

นะสิราชะกะญุ อามะ ภันเต

อะนุญญาโตสิ มาตาปีตุหิ อามะ ภันเต

ปะริปุณณะวีสะติวัสโสสิ อามะ ภันเต

ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง อามะ ภันเต

กินนาโมสิ อะหัง ภันเต ... (๑) ... นามะ

โก นามะ เต อุปัชฌายะ อุปัชฌายะ เม ภันเต

อายัสมา... (๒) ... นามะ

(๑) บอกฉายาของตนเอง (๒) บอกฉายาของพระอุปัชฌาย์

*** ๘. คำขออุปสมบท ***

สังฆัมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ,

อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.

ทุดิยัมปิ ภันเต สังฆัง, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ,

อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.

ตะตติยัมปิ ภันเต สังฆัง, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ,

อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.

๙. คำขอขมา

อุกาสะ, ดั่งข้าพเจ้าทั้งหลายจะขอโรกาสะ, กราบลาพ่อแม่ญาติพี่น้อง, ท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย,

เพื่อบรรพชาอุปสมบท ณ บัดนี้,

ตลอดระยะเวลา, ที่ต่างต้องเวียนว่ายตายเกิด,

ถือกำเนิดในวิญญูสงสาร, หากข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ได้ประพฤติดมพลาดล่วงเกิน, ต่อท่านทั้งหลาย,

ในที่ต่อหน้าก็ดี, ในที่ลับหลังก็ดี,

ทั้งมีเจตนาที่ดี, ทั้งไม่มีเจตนาที่ดี,

ที่ระลึกได้ดี, ที่ระลึกไม่ได้ก็ดี,

นับตั้งแต่ร้อยชาติพันชาติ, หมื่นชาติแสนชาติก็ดี,

ทั้งในปัจจุบันชาติก็ดี, ขอท่านทั้งหลาย,

โปรดอโหสิกรรม, งดความผิดทั้งหลายเหล่านั้น,

ให้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ผู้จะบรรพชาอุปสมบทในบัดนี้,

เพื่อความบริสุทธิ์, เพื่อความบริบูรณ์,

เพื่อความอยู่เป็นสุขในพรหมจรรย์, และเพื่อประโยชน์,

แก่การทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ในปัจจุบันชาตินี้ เทอญ ฯ

*** หมายเหตุ ***

บทสำคัญที่ธรรมทายาทควรท่องให้ได้ก่อน ได้แก่

๒. คำขอบรรพชา, ๔. คำขอสรณคมน์และศีล,

๕. คำขอนิสัย, ๘. คำขออุปสมบท